

T DE TEATRE ^{30 ANYS}
DELICADES

AUTOR I DIRECTOR: ALFREDO SANZOL

DELICADES

Amb motiu del trenta aniversari de les T de Teatre, la companyia torna a portar a escena una història d'històries, de vegades no tan fràgils ni delicades. Són fragments en aparença sense relació, però que configuren un univers on somriure i emocionar-se.

Potser han transcorregut més de deu anys des del moment que es va estrenar, però aquest és un muntatge sense data de caducitat que encara avui conserva intacta la capacitat de commoure sense deixar de divertir. Va ser la primera col·laboració entre el dramaturg de Pamplona Alfredo Sanzol, avui director del Centro Dramático Nacional, i les T de Teatre. No és gens estrany que entressin en contacte, ja que l'autor estava especialment interessat a dur a escena ficcions curtes, de la mateixa manera que havien fet

les actrius catalanes en els seus primers muntatges, entre els quals *Petits contes misògins* (1991) i *Homes!* (1994). Prenent aquella mateixa estructura calidoscòpica com a base, Sanzol va escriure, una comèdia plena poesia, gairebé una vintena d'històries que naixien dels records d'una infantesa, la de l'autor, viscuda entre àvies i tietes. Moltes d'aquestes històries s'ambienten durant la guerra civil espanyola i la postguerra.

Construïda amb fragments, trossos, amb elements que en aparença no tenen relació, però que configuren un univers en el qual un roser que era mort sobtadament ressuscita. Una costurera enganxa un crucifix a la paret amb ciment perquè no li prenguin els milicians. Un pare es vol fer amic de la seva filla a

Facebook. Unes germanes acomiaden el seu germà que se'n va a la guerra. Una pintora intenta amb tota la seva ànima vendre un quadre. Una dona necessita l'ajuda heroica dels seus veïns per matar un ratolí. Dos tractants en bestiar descobreixen que la seva assistenta els considera perillosament intel·lectuals. Un percussionista d'una banda militar ofereix un concert de platerets. Un soldat envia un amic fotògraf a casa de la seva xicota perquè la fotografiï nua. Una àvia narra al seu nét el conte de Santa Casilda, que va convertir les roses en pans...

Delicades és una de les creacions més celebrades del dramaturg, però també de les T de Teatre. La companyia, formada actualment per Mamen Duch, Marta Pérez, Carme Pla i Àgata Roca va néixer l'any 1991, quan un grup d'actrius que acabaven de sortir de l'Institut del Teatre van decidir començar a crear els seus propis projectes en comptes d'esperar que un director o directora els fes una trucada telefònica. Des d'aleshores, han triat amb cura els seus companys i companyes de viatge, iniciant així un seguit de col·laboracions exitoses amb dramaturgs i directors com Pau Miró, Javier Daulte, Denise Despeyroux, Ciro Zorzoli, Julio Manrique, Sergi Belbel, Cesc Gay o David Plana.

NOTES DE L'AUTOR

2021: Haber trabajado con T de Teatre es una de las suertes de mi vida y que *Delicades* siga viva después de su estreno en el Grec de 2010 es una maravilla. La función ha hecho muchísimos bolos por toda España y por América Latina, y en todos los lugares en los que ha estado ha recibido la misma respuesta de intensa conexión con el público. Creo que trata sobre un pasado en el que la ley del silencio era necesaria para sobrevivir, sobre todo si eras una mujer, y está hecha con amor y admiración por todas las que me enseñaron a luchar con humildad. Siento que con esta obra les doy la voz pública que ellas se tenían que reservar para la intimidad. Me parece una buena manera de reforzar nuestros lazos comunitarios.

2010: Me obsesiona la historia corta, el sketch, o mejor dicho, los sketches. La estructura que forman las pequeñas historias. La galaxia que crean las formas inconexas. La unidad que se logra a través de lo que en apariencia no tiene unidad. T de Teatre fue una influencia muy importante para mí. Hombres un espectáculo que me abrió la posibilidad de un camino, y quince años después, que juntos hayamos creado *Delicades* ha cerrado un círculo. Recuerdo que una mañana me levanté muy temprano. Tenía siete años y estaba en Quintanavides, el pueblo de mi abuela. Bajé a la cocina y mi tía Guada se estaba lavando. Con una toallita iba mojando cada parte de su cuerpo. Como yo era un niño ella siguió a lo suyo. Su mano, bajo el camisón blanco, no paraba de moverse. Después del agua, se dio una friega con alcohol de 96º, y luego se untó de arriba abajo con Nivea. Después me dio de desayunar, y me dijo: *Tú te du-*

chas demasiado. Una niebla espesa luchaba contra el sol. Cogió un cubo, lo llenó de agua, y salió al jardín a regar los rosales. Desde la ventana ví como acariciaba una rosa. Me puse celoso. Esta pieza está dedicada a mi abuela y a sus hermanas. Es una manera de devolverles su cariño. Una manera de hablar con ellas, de divertirme con ellas, de intentar comprender aquello que sabemos que nunca entenderemos. Desde luego estos personajes no son ni mi abuela ni sus hermanas. Y los hombres que están con ellas no son sus hermanos, ni sus maridos. Cuando eres pequeño la imaginación completa a toda velocidad lo que no sabes, y creo que *Delicades* es una ensoñación que necesitaba fabricar para poder hablar con ellas, para inventar lo que nunca me pudieron contar.

Alfredo Sanzol

DONDE LAS MUJERES

“Guardo el hilo que sobra de las agujas. Y los cordeles de las cajas. Y las cajas. Y las medias agujereadas, para colar el café. Y los vasitos de los yogures, para plantar semillas. Y los abrigos, porque las modas siempre vuelven”. Este es un paradigmático fragmento de *Delicadas*, la feliz *joint venture* de Alfredo Sanzol y T de Teatre. Una enumeración que atrapa, en su aparente simplicidad, el aire de una época. Una forma de mirar, una forma de guardar. *Delicadas* es un álbum de fotos en blanco y negro que cobran vida y color. La rama materna de Sanzol, los veranos de Quintanavides. La abuela María Luisa, y la tía Ger, y la tía Guada, la tía Isabel, la tía Filo, la tía Trini, “a las que no dejaron ser delicadas”. Y el tío Felipe, y el tío Clemen. Una biografía sentimental, impresionista: no los hechos sino sus ecos, sus perfumes. Todo lo que el niño Sanzol atrapó, de refilón, sin entender del todo, y que el Sanzol adulto evoca y reinventa. *Delicadas* muestra su propia poética en el episodio de la pintora de rosas, casi una sosias de Olga Sakharoff: “¿Cómo he llegado a saber que pinto la vida? Pintando el detalle. ¿Cómo llegar a pintar lo más importante? Siendo humilde y pintando lo que muchos creen que es lo menos importante”.

Poquísimas compañías hacen lo que T de Teatre: buscar nuevas formas, encarar nuevos riesgos. Y encargar funciones a los autores que les gustan. Hará tres años le pidieron a Daulte una comedia de terror: *Cómo puedo amarte tanto*. El año pasado vieron *Sí, pero no lo soy* y le pidieron a Sanzol un nuevo ramillete de historias con la marca de la casa: humor agrídulce, comprensivo, jovial y melancólico.

El espectáculo narra historias más allá del tiempo: la mayoría están ambientadas en la guerra y la posguerra (donde no hay, felizmente, fascistas de tebeo ni dulcísimos republicanos, sino gente, viva y contradictoria) aunque de repente dobla por una esquina la melodía de Los Pica-piedra o se cuela un Facebook, último tablón de naufrago de un padre ávido de amor. Un universo muy navarro y muy burgalés, pero también catalanísimo (gracias a la espléndida traducción de Sergi Belbel), y más francés que Queneau (que sí) o tan inglés como las comedias de la Ealing. Un gran río cuyos afluentes se llaman Mihura, Azcona,

Armiñán, Dubillard. Y Chejov, claro está: no son “historias rurales”, del mismo modo que no pensamos en “historias rurales” cuando leemos a Chejov.

La escenografía de Alejandro Andújar y la luz eternizada de Albert Faura levantan el cielo de aquellos días azules: la infancia de Sanzol y la juventud de sus tías y abuelas. Sanzol es un joven maestro del relato breve y les ha servido a las T de Teatre los mejores dibujos femeninos de su carrera: reinas sin corona, mujeres que siempre dan el paso, que ríen y lloran al mismo tiempo, y parecen dibujadas, mano a mano, por Penagos y Valentí Castanys. Sus hombres son tímidos, solitarios, silenciosos: personajes de Junceda estilizados por Coll. Ellos son Albert Ribalta y Jordi Rico, recién incorporados a la compañía y, a juzgar por el resultado, cabe desear que por largo tiempo. Mujeres que cuentan, hombres que callan. La que habla con las rosas como si fueran cachorritos (“Has tenido un bebé. ¿Sí o no? ¡Ay qué guapa! ¡Qué preciosa!”) y el que dice, puro Pombo: “Me gusta quedarme dormido mientras hablan las mujeres. Es un arrullo muy sensual. Luego me despierto descansadísimo”. Heroínas cotidianas, como la que pega en la pared un crucifijo con cemento para que no se lo lleven los milicianos y luego murmura: “¡Tanto trabajo para que ni lo hayan tocado!”. Héroe absurdo, como el músico militar empecinado en deleitar a la familia de su novia con un solo de platillos. Presuntos monstruos de corazón tiernísimo, como el arnichesco Jacinto en el episodio del ratón. Sanzol tiene arquitectura, poesía, y un oído portentoso para el diálogo y la narración. Una de las cotas del espectáculo es el formidable relato de Margarita y el pescadero, que le valió a Carme Pla el primer gran aplauso de la noche, y que en castellano suena a García Pavón y en catalán a Pla, quizás para estar a juego con la actriz, igualmente arrolladora en el *sketch* del perro que cruza la vía y provoca, en una escalada de tensión, un vibrante *carpe diem* que la esposa dirige a su aterrorizado marido.

La otra cima es la magistral historia, en dos entregas, del romance (imposible resumir aquí toda su gama de giros y matices) entre Josefina Ochoa y el aviador Felipe Lecumberri, que envía a un fotógrafo para tener en el fren-

te una foto suya, desnuda. El humor de la situación cubre y revela al mismo tiempo, progresivamente, el dramatismo del trasfondo. Àgata Roca, que siempre ha sido una cómica deliciosa, con una gracia finísima y una dulzura excepcional, clava el colofón, cuando pide que corten la foto a la altura del cuello, por si su imagen “llegara a caer en malas manos”.

Sin duda que hay desigualdades entre los textos (imposible que no las haya, con dieciocho historias) pero predomina la sensación de maravilla, de pequeña joya pulida a mano. Todo está admirablemente medido y colocado por Sanzol: los gestos, las inflexiones, la emoción y los *gags*.

Me encanta, ya digo, el trabajo de Àgata Roca, y la bravura de Carme Pla, y la elegancia de Mamen Duch, que borda, sin una gota de almíbar, el doble rol de las abuelas que empiezan a perder la cabeza; y el humor contenido y efectivísimo de Rico y Ribalta, y la gozosa desenvoltura, muy a lo Mari Carmen Yepes, de Marta Pérez, que cierra la función, en bucle, con el precioso mensaje de la abuela a sus descendientes: “Guardo los corchos. Las gomas elásticas. Guardo los cuchillos sin mango para remover la tierra de los tiestos. Todo lo que tengo está aquí, para mis hijos y mis nietos. No hay satisfacción más grande que poder dejar alguna cosa después de lo que hemos pasado. Que lo tengan más fácil. Sólo pido esto: que lo tengan más fácil que nosotros”. Este es el teatro que a mí me gusta: popular y complejo, con magia, y a favor de la belleza. Que gire, por favor.

Marcos Ordóñez

T DE TEATRE

T de Teatre va ser creada el 1991 per cinc joves actrius tot just graduades a l'Institut del Teatre de Barcelona. El seu primer espectacle, *Petits contes misògins* (1991), va ser guardonat amb el Premi de la Crítica de Barcelona a la millor revelació teatral de la temporada. El 1994 van estrenar *Homes!*, de la qual en van fer més de 850 funcions. *Criatures* es va estrenar a Buenos Aires l'abril de 1998 i, mesos més tard, a Barcelona i a Madrid. La següent la telecomèdia *Jet lag*, creada amb el cineasta Cesc Gay, que consta de 81 capítols, emesos al llarg de sis temporades, i els espectacles *Això no és vida!* (2003), 15

(2006) i *Com pot ser que t'estimi tant* (2007), coproduït amb el Teatre Nacional de Catalunya, *Delicades* (2010), coproduït amb el Festival Grec i *Aventura!* (2012), amb text i direcció d'Alfredo Sanzol i *Dones com jo* (2014), de Pau Miró. Els darrers espectacles que ha representat aquesta singular companyia són *Premis i càstigs* (2015), dramaturgia i direcció de l'argentí Ciro Zorzoli, coproduït amb el Teatre Lliure i el Festival Grec, i *E.V.A.*, dirigida per Julio Manrique i co-escrita juntament amb Marc Artigau, i Cristina Genebat, coproduïda amb el Teatre Romea i el Grec Festival. Novament dins del marc de Grec Festival de

Barcelona, s'estrenarà el dotzè espectacle de la companyia, *Cançó per tornar a casa* (2019). Una proposta fantàsica amb humor i pinzellades de drama escrita i dirigida per Denise Despeyroux una de les veus més singulars de la dramaturgia contemporània del país.

T de Teatre ha creat dotze espectacles, ha representat més de 2.800 funcions i ha convocat l'assistència de més d'un milió d'espectadors.

ALFREDO SANZOL

Autor i director

Va estudiar Dret i quan tenia 23 anys va decidir canviar de rumb i dedicar-se a la direcció i autoria teatral. El seu primer muntatge, *Como los griegos*, va ser nominat als premis Max com a millor espectacle revelació. Ha escrit i dirigit espectacles de carrer com *Móviles* per al festival de teatre contemporani València Escena Oberta. Per al mateix festival ha escrit i dirigit *Calleidoscopio* i *Cómo levantar piedras sin hundirte en las aceras*. Per altra banda també els muntatges *Carrusel Palace* i *Cous Cous y churros*. Amb el reconegut director de teatre Gerardo Vera, va iniciar una estreta col·laboració l'any 2005 com a ajudant

de direcció dels espectacles *La voz humana* i *Divinas palabras*. Posteriorment escriu i dirigeix: *Sí, pero no lo soy*, *Risas y destrucción* i *Días estupendos*. Per a la companyia T de Teatre va crear i dirigir els espectacles *Delicades* i *Aventura!*. Altres espectacles de Sanzol són *En la luna*, *La calma màgica* y *La respiración*. Entre els seves últimes obres destaquen: *La valentía* i *La ternura*. Ha dirigit també: *El barberillo de Lavapiés* al Teatro de la Zarzuela, *La dama boba* per la Joven Compañía Nacional de Teatro Clásico i *La cabeza del Baustista*, *Edipo Rey*, *Esperando a Godot* i *Macbeth* junt amb Gerardo Vera, totes elles al Centro Dramáti-

co Nacional. Alguns dels premis que Sanzol ha rebut són: Max a millor autor 2011 per *Delicades*, Max a millor autor 2012 per *Días estupendos*, Ceres a millor autor 2012 per *En la luna*, Max a millor autor 2013 per *En la luna* i Max a millor espectacle 2013 per *En la luna* i Max millor obra 2019 per *La Ternura*. La tardor de 2017 Sanzol rep el Premio Nacional de Literatura 2017 amb la comèdia *La respiración* i al maig de 2018 és guardonat amb el Premio Valle-Inclán de Teatro per *La ternura*. A més ha rebut en el XII Premio Valle Inclán per l'obra *La ternura*. Al febrer de 2021 estrena la seva darrera obra: *El bar que se tragó a todos los españoles* amb una gran acollida per part del públic i de la crítica. Desde el passat 2020 és el director del Centro Dramático Nacional.

LA CRÍTICA HA DIT

“Éste es el teatro que a mí me gusta: popular y complejo, con magia, y a favor de la belleza. Que gire, por favor.”

Marcos Ordóñez
EL PAÍS – BABELIA

“Una producción llena de magia y que está muy bien dirigida por Alfredo Sanzol.”

César López- Rosell
EL PERIÓDICO DE CATALUÑA

“Nada falla en *Delicadas*. Ágata Roca, Mamen Duch, Marta Pérez, Carme Pla, Albert Ribalta y Jordi Rico ponen su penetración actoral al servicio de este gran texto del dramaturgo navarro y cada cuadro se enmarca en la bella y práctica escenografía de Alejandro Andújar”.

Sergi Doria
ABC

“Delicioso, divertido y tierno. Hay escenas de llorar de risa y hay escenas de llorar de emoción.”

Begoña Barrena
EL PAÍS

“La mirada de Sanzol es la del niño que estuvo allí. El tratamiento de los recuerdos huye del memorialismo, del drama íntimo y social, ladeándose hacia la ingenuidad y la magia.”

Santiago Fondevila
LA VANGUARDIA

Autor i director: **Alfredo Sanzol**
Traducció: **Sergi Belbel**

Intèrprets: **Mamen Duch**
Marta Pérez
Carme Pla
Albert Ribalta
Jordi Rico
Àgata Roca

Escenografia i vestuari: **Alejandro Andújar**
Il·luminació: **Albert Faura**
So: **Roc Mateu**
Caracterització: **Eva Fernández**
Producció executiva: **Daniel López-Orós**

Direcció tècnica: **Jordi Thomàs**
Cap de producció: **Jordi Brunet**
Ajudant de so: **Roger Ábalos**
Assistent de direcció: **Eli Iranzo**
Maquinista: **Joan Bonany**
Regidora: **Marta Garolera**
Perruquer: **Christian Martínez**
Transportista: **Jaime Abellán**

Construcció d'escenografia: **Taller d'escenografia Jordi Castells (Cardedeu)**

Construcció tèxtil de l'escenografia: **Pilar Albadalejo**
Impressions digitals de l'escenografia: **Marc Martí**
Estructures de l'escenografia: **May**

Confecció de vestuari: **Maribel Rodríguez**
Sastreria: **Luis Espinosa**
Sabateria: **Theaterschuhherstellung**

Disseny gràfic: **Enric Jardí**
Fotografia: **David Ruano y Kiku Piñol**
Premsa: **Marta Suriol (La Costa Comunicació)**
Video promocional: **Mar Orfila**
Assistent de comunicació: **Roberta Romero**

Una coproducció de **T de Teatre** del **Grec 2010 Festival de Barcelona**. Amb el suport de l'**Institut Català de les Empreses Culturals** de la **Generalitat de Catalunya**.

Amb la col·laboració del **Teatre La Sala** (Ajuntament de Rubí).

Agraïm la col·laboració de **Bon Preu, Montibello i D'Orleac**.

Espectacle estrenat al **Teatre Poliorama** de Barcelona el 25 de juny de 2010.

Durada: **1 h 30 min**

MAMEN DUCH

Actriu

Poc després de diplomar-se en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (1990), va formar T de Teatre i des de llavors ha participat en tots els projectes de la companyia. A banda també ha actuat en els muntatges *Paraula de poeta*, a partir de poemes de Maria Mercè Marçal i dirigit per Jordi Mesalles, i *Mitjanit a l'Starlit*, de Michael Hastings i dirigit per Carles Lasarte. En televisió ha participat a *Derecho a sonar*, *Tierra de lobos*, *La chica de ayer*, *Hospital Central*, *El comisario*, *La Sagrada Família* (Dagoll Dagom), *Ventdelplà*, *Efectes secundaris*, *Laia*, *el regal d'aniversari*, *La caixa sàvia*, *Estació d'enllaç*, *Tres estrelles* (El Tricicle), *Locos por la tele*, *Calle 13* i *Crack*. En cine-

ma ha treballat a *El cónsul de Sodoma* de Sigfrid Monleón i *Què t'hi jugues, Mari Pili?* de Ventura Pons.

MARTA PÉREZ

Actriu

Diplomada en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (1987), el 1995 va entrar a formar part de T de Teatre. Ha participat en tots els espectacles i sèries de televisió que ha creat la companyia al llarg dels seus trenta anys de trajectòria. També ha dirigit i coescrit *Nelly Blue* i *Operació Moldàvia*, interpretades per Albert Ribalta i Xavier Mira (Los Tigres) i l'espectacle unipersonal *Humor Humà* interpretat per Carme Pla. A banda dels directors que l'han dirigit amb T de Teatre: Julio Manrique, Alfredo Sanzol, Pau Miró, Javier Daulte, Ciro Zorzoli, Denise Despeyroux, Sergi Belbel..., ha treballat amb Carol López, Esteve Ferrer, Josep Pere Peyró, Jaume Melendres, Miguel

Casamayor, Teresa Vilardell i Frederic Roda. En televisió, ha actuat a *Félix*, de Cesc Gay, *Gran Nord*, *La Sagrada Família* (Dagoll Dagom), *Dones d'aigua*, *Efectes secundaris*, *Crònica negra*, *Plàstic*, *Hospital Central* i *El comisario*. També ha participat en diverses pel·lícules, com ara *Ahora o nunca* de María Ripoll, *La vida empieza hoy* de Laura Mañá, *Dones* de Judith Colell, *Nexus* de Jordi Cadena, *Cucarachas*, de Toni Mora i *No et tallis ni un pèl*, de Francesc Casanovas.

CARME PLA

Actriu

Membre de T de Teatre des dels inicis, ha participat en tots els projectes de la companyia. També ha participat en els muntatges: *Pel davant i pel darrera* (*Noies Off*, de Michael Frayn), *Tres dones i un llop* (de Javier Daulte, direcció de Carol López), *Hamlet* (de William Shakespeare, direcció d'Oriol Broggi), *No és tan fàcil* (de Paco Mir, direcció de Josep M. Mestres) i *La filla del mar* (d'Àngel Guimerà i direcció de Sergi Belbel), entre d'altres. Crea i interpreta els espectacles unipersonals dirigits per Marta Pérez *Contes Sorneguers* de Pere Calders i *Humor Humà*. Ha participat en les pel·lícules: *Petra* de Jaime Rosales, *El Olivo* d'Icíar Bollaín, *Con la comida no se juega* de Daniel M.Caneï-

ro, *La nit que va morir l'Elvis* d'Oriol Ferrer, *Ficció* i *A la ciutat* de Cesc Gay, *No et tallis ni un pèl* de Francesc Casanovas. Ha participat en sèries i programes de televisió de TV3 (*KMM*, *La Sagrada Família*, *Laura*, *Plats bruts*, *Efectes secundaris*, *Dones d'aigua*, *Tres pics i repicó* i *Tres estrelles* d'El Tricicle), TV2 (*Plàstic*), Antena 3 TV (*Los ladrones van a la oficina*), Canal Plus (*Crack*) i Telecinco (*Hospital Central*). També ha participat a la gran pantalla amb Icíar Bollaín (*El Olivo*), Oriol Ferrer (*La nit que va morir l'Elvis*), Cesc Gay (*A la ciutat*), Francesc Casanovas (*No et tallis ni un pèl*) i Jaime Rosales (*Petra*).

ALBERT RIBALTA

Actor

Diplomat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Terrassa (1990) i diplomomat en Direcció de Cinema pel CECC (1993). Ha treballat, entre d'altres, amb els directors Manuel Dueso, Julio Manrique, Josep Maria Mestres, Oriol Broggi, Carlota Subirós, Carol López, Xicu Massó, Ferran Madico i Àlex Rigola. Amb T de Teatre ha participat en els muntatges *Delicades* i *Aventura!*, d'Alfredo Sanzol, i *Premis i càstigs*, de Ciro Zorzoli, i en la sèrie de televisió *Jet Lag* (6 temporades) i ha coescrit, amb Xavier Mira i Marta Pérez, els muntatges *Nelly Blue* i *Operació Moldàvia*, dirigit per Marta Pérez i interpretades per ell i Mira. Amb Xavier Bertran va fundar la companyia La Mòmia i ha intervingut

en tres muntatges de la companyia (*Tracti'm de vos*, *Iconoclasta* i *De cara a la paret*). També va ser membre fundador de la coral Follim Follam. Ha treballat en diverses sèries i programes de televisió a TV3 (*Nit i dia*, *39+1*, *KMM*, *La Sagrada Família*, *Via Augusta*, *Plats bruts* i *Set de nit*), Telecinco (*Aída* i *Hospital Central*) i Canal Plus (*La noche americana*). En cinema ha treballat en les pel·lícules *El club de los buenos infieles* de Lluís Segura, *La maniobra de Heimlich* de Manolo Vázquez, *El gran Vázquez* d'Óscar Aibar i *13 días de octubre* de Carlos Marqués.

JORDI RICO

Actor

Va estudiar Interpretació al Col·legi de Teatre de Barcelona (1993-1996) i a l'Estudi de Teatre amb Txiki Berraondo i Manuel Lillo (1995-1998), i ha cursat seminaris d'interpretació amb Javier Daulte i Alejandro Masi (2002). Darre-rament ha actuat a *4 de òptic* de Javier Daulte, *Muda* de Pablo Messiez, *Leh-man Triol* de Roberto Romei, *Els veïns de dalt*, de Cesc Gay, i a *Timó d'Atenes*, de David Selvas. Amb T de Teatre ha estrenat els espectacles: *Cançó per tornar a casa* de Denise Despeyroux, *E.V.A.* de Julio Manrique, *Delicades* i *Aventura!*, d'Alfredo Sanzoli, i *Premis i càstigs*, de Ciro Zorzoli. Ha treballat amb els directores teatrals Oriol Broggi, Teresa Vilardell, Pau Carrió, Carme Portaceli,

Joan Font, Ferran Madico i Javier Daulte, entre d'altres. Amb Els Joglars ha estrenat tres espectacles (*Ubú president*, *Daaalí* i *La increïble història de Dr. Floit & Mr. Pla*). Actualment protagonitza la sèrie diària de TV3 *Com si fos ahir*. També ha participat a: *La Sagrada Família* (Dagoll Dagom), *Porca misèria* i la minisèrie *Les veus del Pamano*, totes a TV3, i *Tierra de lobos*, a Telecinco.

ÀGATA ROCA

Actriu

Diplomada en Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona (1990), forma part de la companyia T de Teatre des dels inicis i des d'aleshores ha format part de tots els espectacles, que han dirigit els directors Pau Miró, Javier Daulte, Ciro Zorzoli, Alfredo Sanzoli i Julio Manrique entre d'altres, així com a la sèrie de televisió *Jet Lag*. També ha treballat amb els directores teatrals Àlex Rigola (*Ivànov*), Cesc Gay (*Els veïns de dalt* i *53 diumenges*), Pau Durà (*Les millors famílies*) Carol López (*V.O.S.* i *Boulevard*), Lluís Pasqual (*Un dels últims vespres de carnaval*) i Joan Ollé (*Trio en mi bemoll*). Ha participat en les pel·lícules *Truman*, *V.O.S.* i *Ficció* de Cesc Gay, *Las horas del día* de

Jaime Rosales, *Dictado* de Antonio Chavarrías, *Tots volem el millor per a ella* de Mar Coll, *Excuses!* de Joel Joan, *Jean François i el sentit de la vida* de Sergi Portabella i *7 raons per fugir* d'Esteve Soler. Ha participat en les sèries de televisió *Les de l'hoquei*, *KMM*, *La sagrada família* (Dagoll Dagom), *Ventdelplà*, *Laura*, *Sitges*, *Crim*s i *Estació d'enllaç*, i a les pel·lícules per televisió *Vida Privada* i *Mentides* les dues dirigides per Sílvia Munt entre altres col·laboracions.

ALEJANDRO ANDÚJAR

Escenografia

Llicenciat en Belles Arts per la Universidad Complutense de Madrid i en Escenografia per la RESAD, va obtenir la Suficiència Investigadora per l'ETS d'Arquitectura de la Universidad Politécnica de Madrid. Ha realitzat escenografies i vestuaris per a teatre i òpera. Ha treballat amb Gerardo Vera a *Madre Coraje* de Bertolt Brecht, *Platonov* de Txèkhov, *Rey Lear* de William Shakespeare, *Un enemigo del pueblo* de Henrik Ibsen, *Divinas palabras* de Valle-Inclán, *La voz humana* de Jean Cocteau i *Francis Poulenc, Agosto* de Tracy Letts, *Maribel y extraña familia* de Miguel Mihura i *El cojo de Inishmaan* de Martin McDonagh, entre d'altres; amb Alfredo Sanzol a *Sí, pero no lo soy,*

Risas y destrucción, Días estupendos, Delicades, En la Luna, Aventura!, La calma mágica, La respiración, La dama boba, Esperando a Godot i *La tendresa*; amb Julio Manrique a *E.V.A., Jersusalem* i *L'habitació del costat*; amb Lluís Pascual, entre d'altres, a *In memorian, El Caballero de Olmedo, Els feréstecs, Al teatro con Eduardo, Medea, El sueño de la vida* i *El rei Lear*. També ha treballat, entre d'altres directors d'escena, amb José Luis Gómez, Josep Maria Flotats, Pau Miró, Helena Pimenta, Juan Mayorga, Carles Alfaro, Juan Carlos Martel, Pepe Bornás, Pablo Messiez, Ciro Zorzoli, Denise Despeyroux, David Selvas i Cesc Gay.

ALBERT FAURA

Il·luminació

Albert Faura va néixer a Barcelona i va estudiar il·luminació a l'Institut del Teatre de la mateixa ciutat. Posteriorment, va realitzar un curs internacional d'il·luminació organitzat pel British Council a Londres. Com il·luminador ha treballat en teatre, òpera, música, dansa i exposicions. Ha treballat amb directors i coreògrafs com Núria Espert, Adolfo Marsillach, Josep Maria Flotats, Nicolas Joel, Rafel Duran, Sergi Belbel, Alfredo Arias, Frédéric Alagna, Rosa Novell, Jordi Savall, Josep Maria Mestres, Joan Font, Frederic Amat, Joan Ollé, Alfredo Sanzol, Gilbert Deflo, Cesc Gelabert, Ramon Oller i Bigas Luna, entre d'altres i en grans teatres i festivals internacionals com el Centro Dramático

Nacional, Teatro Real, Teatre Nacional de Catalunya, Gran Teatre del Liceu, Teatro Filarmonico de Verona, Teatro de la Zarzuela, Festival de Perelada, Festival Grec de Barcelona, Festival Ruhr Triennale, Teatro de la Maestranza de Sevilla, Maggio Musicale de Florença, Colón de Buenos Aires, Opera National de Paris, Houston Grand Opera, Welsh National Opera-Cardiff, Grand Théâtre de Genève i Opera de La Coruña. Ha estat guardonat amb tres premis Butaca, dos premis Max i amb el Premi de la Crítica de Barcelona dos anys seguits.

ROC MATEU

So

Ha treballat en teatre, circ i televisió. Ha treballat amb els directors de teatre Oriol Broggi, Carme Portaceli, Sergi Belbel, Lluís Pascual, Ferran Madico, Alfredo Sanzol, Mario Gas, Àlex Rigola, Joan Font, Joan Ollé i Xavier Albertí, entre d'altres. Ha col·laborat també en espectacles de les companyies La fura dels Baus, Comediants i T de Teatre. És director tècnic del Circ Cric i firma els dissenys de nombrosos espectacles entre els quals destaquen *El Gran Repris*, *Clàssics* i *Fa Mi Re*. També col·labora habitualment a l'associació Payasos Sin Fronteras. En televisió, ha treballat per TV3, Antena 3 i Telecinco. Així com en la cerimònia dels Premis Goya retransmesos per Televisió Espanyola.

EVA FERNÁNDEZ

Caracterització

Té una dilatada trajectòria com a caracteritzadora, ha treballat en nombroses pel·lícules, sèries de televisió, òperes i espectacles teatrals, tant en teatres de l'estat, europeus i de l'Amèrica Llatina. Durant dotze anys és la cap de l'equip de caracterització del Gran Teatre del Liceu de Barcelona. Dels espectacles i òperes en què ha treballat destaquen *La Tendresa*, *Mar i Cel*, *Premis i Càstigs*, *Inmemoriam*, *La quinta del biberó*, *El rei Lear*, *Scaramouche*, *Así que pasen cinco años*, *Hamlet*, *Woyzeck*, *Arsènic i puntes de coixí*, *Parsifal*, *Gaudí*, *L'estiueig*, *Quijote*, *Aïda*, *Turandot* i *Juli Cèsar*, entre d'altres. Ha treballat amb cantants com Plácido Domingo, Josep Carreras, Rolando Villazón, Juan Diego Flórez i Natalie Dessay; amb directors com Joan Ollé, Lluís Pascual, Sergi Belbel, Calixto Bieito, Alfredo Sanzol, Ciro Zorzoli, Lluís Homar, Gerardo Vera, Elena Pimienta i Xavier Albertí, i amb companyies i teatres com ara La Fura dels Baus, Dagoll Dagom, T de Teatre, La Perla 29, el Centro Dramático Nacional, el Teatre Nacional de Catalunya i la Compañía de Teatro Clásico Español. Ha obtingut els reconeixements següents: Premi Butaca 2012 per la caracterització de *Cyrano de Bergerac*, Premi Butaca 2019 per la caracterització de *La Tendresa* i el Premi Ceres 2013 per *Feréstecs*.

ELI IRANZO

Asistent de direcció

Formada al Col·legi del Teatre de Barcelona, ha treballat en projectes de teatre, cinema i televisió, com a actriu i com a directora. És fundadora, actriu i directora de la companyia Bajo a la mina cantando. Ha treballat amb companyies com La Cubana i T de Teatre. Amb T de Teatre ha participat en la reposició de l'espectacle *Homes!* a càrrec de la companyia M de Misògines i a la sèrie *Jet Lag*. En cinema ha actuat per directors com Pedro Almodóvar a la pel·lícula *Volver*, José Corbacho i Juan Cruz a *Cobardes*, Cesc Gay a *En la ciudad* i Francesc Bellmunt a *Lisístrata*. Ha estat dirigida per Sergi Belbel, Paco Mir, Magda Puyo, Andrés Morte i Marcel·lí Antúnez, entre d'altres. Ha col·laborat en nombroses sèries de televisió, com per exemple *Cuéntame cómo pasó*, *Hospital Central*, *Aïda*, *El internado* i *Los hombres de Paco*. Recentment l'hem vist en sèries como *Merlí* (Netflix), *Mira lo que has hecho* de Berto Romero, *El día de mañana* dirigida por Mariano Barroso, o en la pel·lícula per Netflix, *Hogar*. També a la serie *Madres* de Mediaset para Amazon Prime, i a la serie *Buga Buga* de TVC.

T DE TEATRE

Tallers 77, 2-1
08001 Barcelona
0034 93 426 37 87
tdeteatre@tdeteatre.com
www.tdeteatre.com

Premsa
Marta Suriol | La Costa Comunicació
629 848 187
marta@lacosta.cat
www.lacosta.cat